

عنوان مقاله:

تصرف در مال مرهونه در فقه امامیه و حقوق ایران

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی علوم سیاسی، حقوق و حوزه های دینی و مذهبی با رویکرد نگاهی به آینده (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسنده:

محمد جواد حسین پور - کارشناسی ارشد حقوق خصوصی

خلاصه مقاله:

تعیین حدود تصرفات رهن در عین مرهونه نظر به پیچیدگی امر و اختلاف نظرشدید میان فقها و حقوقدانان از اهمیت غیر قابل انکار برخوردار می باشد. قانون مدنی ایران در مواد ۷۹۳ و ۷۹۴ به بیان این مسئله می پردازد. ابهام وعدم صراحت موجود در این مواد موجب اختلاف دیدگاه میان حقوقدانان و قضات گردیده است، چرا که نظریه ماده ۷۹۳ ق.م مانع تصرف رهن ضرر به مرتهن می باشد و در ماده ۷۹۴ ق.م نافع بودن تصرف ضروری شناخته شده و همین مسئله موجب مشکلات و تشتت آرا در این خصوص گردیده است، در پژوهش حاضر تلاش شده تا با ارائه معیار مشخص زمینه رفع مشکل فراهم آید. به اختصار با توجه به نظر فقها و حقوقدانان و همچنین آراء صادره از محاکم میتوان گفت تصرفات مادی رهن، با توجه به قاعده تسلیط و ماده ۳۰ قانون مدنی در صورتی که به ضرر مرتهن نباشد جایز است. در خصوص تصرفات حقوقی رهن باید گفت اگر از تصرفات ناقل عین مانند بیع باشد، غیر نافذ و در حکم معاملات فضولی است، اما اگر ناقل منافع و یا از زمره معاملات وثیقه ای مانند رهن مکرر و معاملات با حق استرداد باشد، تا حدودی که به ضرر مرتهن نباشد نافذ می باشد. چرا که اینگونه تصرفات لطمه ای به حق عینی مرتهن نسبت به عین مرهونه وارد نمی آورد.

کلمات کلیدی:

رهن ، رهن ، مرتهن، تصرفات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1795705>

